

[Finansministeren.]

foretog ekstraordinære Foranstaltninger. Der bevilgedes nye Indtægter, men de slaar ikke til, og det har allerede vist sig i den korte Tid, som er gaaet siden da, at man maa beskæftige sig med et Underskud paa en 8—12 Milliarder franske Francs. For de Forenede Stater i Nordamerika er Forholdet ganske det samme. Man vedtog i Begyndelsen af Budgetaaret en hel Række nye Foranstaltninger, der skulde give Dækning. Det viste sig, at det ikke slog til, idet det første Kvartal af Finansaaret, Juli—September, trods de vedtagne nye Ændringslove, har givet et Underskud paa noget over 400 Millioner Dollars.

Jeg nævner dette som Eksempler, der viser, at Danmark ikke er i nogen enestaaende Situation, og at man maaske har Lov til at sige, at Spørgsmaalet om at skaffe Dækning for svigtende Indtægter er større i mange andre Lande — og maaske i de fleste andre Lande — end i Danmark. Det gør dog ikke Spørgsmaalet mindre alvorligt for os; vi maa tage det saa alvorligt, som det er, og være interesserede i, at der skabes saadan Dækning. Fra Regeringens Side har man haft til Hensigt at skabe denne Balance ved nye Indtægtslove; det Lovforslag, der behandlede her forleden Dag, var, som sagt, et Led i disse Forsøg paa at skaffe nye Indtægter, og de Lovforslag, der i Dag foreligger til Behandling i det høje Ting, er et Led i den samme Foranstaltning.

Det første af de to foreliggende Lovforslag, Forslag til Lov om Ændring i Reglerne for Indkomst- og Formuebeskatningen til Staten, gaar ud paa at ophæve den Nedsættelse i Formueskatten, som blev vedtaget i 1927. Det er min Mening, at denne Nedsættelse i en vanskelig Situation kan ophæves, uden at man kan sige, at man gør noget uretfærdigt overfor de Folk, det drejer sig om. Det er altid ubehageligt at faa ophævet en Skattelettelse, som man har faaet tidligere, og jeg forstaar meget vel, at det kan være ubehageligt for mange af de Mennesker, der her er Tale om. Men vi skal huske paa, hvad det er for en Gruppe af Mennesker, det er den Gruppe, som har de største Formuer her i Landet. Det er deres Forhold, det drejer sig om. Og jeg tror, man maa sige, at i en vanskelig Situation er det denne Del af Befolkningen, som bedst er i Stand til at bære en Byrde. Det at eje en stor Formue kan dog ikke gøre disse Folk mindre modstandsdygtige økonomisk set end andre, det maa gøre dem mere modstandsdygtige end andre økonomisk set, og de vil derfor

bedre end andre Dele af Befolkningen være i Stand til at bære den forøgede Byrde, der er Tale om. Lovforslaget er i øvrigt kendt af Rigsdagen, og jeg behøver neppe at gaa stærkt i Detailler med Hensyn til dets Indhold. Jeg skal blot sige, at jeg har regnet med, at det for indeværende Aar vil give Staten en Merindtægt paa 4—5 Mill. Kr.

Under Lovforslagets Behandling i Folketinget blev det afvist af de to Oppositionspartier, det konservative Folkeparti og Venstre, men under Udvalgsbehandlingen stillede Partiet Venstre et Ændringsforslag gaaende ud paa en Ændring af de gældende Skatteregler, saaledes at man satte nogle andre Procenter for Beregningen af den Formueskat, der her er Tale om at ændre. Dette Ændringsforslag var imidlertid ikke af en saadan Art, at det paa nogen Maade gav forøget Indtægt, og som Følge deraf kunde det ikke have nogen Betydning med Hensyn til det Formaal, her haves for Øje, nemlig at skaffe forøgede Indtægter til Staten. Det af Venstre stillede Ændringsforslag opretholdt den samlede Formueskattelettelse, men fordelte den paa en noget anden Maade. Jeg tror ikke, det er nødvendigt i Øjeblikket, da det gælder om at skaffe nye Indtægter, at diskutere et Forslag, der stilles fra et Partis Side, og som blot drejer sig om en anden Fordeling af Skattebyrden indenfor en Gruppe Mennesker. Jeg tror, man maa have Lov til at sige, at Venstres Forslag var en absolut Afvisning af Lovforslaget med Hensyn til dets Virkninger, og jeg har derfor Lov til at sige, at Lovforslaget er blevet afvist af begge Oppositionspartierne i Folketinget. Jeg maa maaske tilføje, at dette heller ikke er nyt; Forslaget er tidligere blevet afvist saavel i Folketinget af Oppositionspartierne som i Landstinget af Landstingets Flertal.

Det andet Lovforslag, der foreligger til Behandling, er Forslag til Lov om Skat af Renteindtægt m. m. Dette Lovforslag, der drejer sig om en særlig Skat af Renteindtægt, er heller ikke nogen Behagelighed for de Folk, det vil komme til at ramme, hvis det vedtages, men jeg tror, man har Lov til at sige, som jeg sagde ved min Omtale af det andet Lovforslag, at hvis der er nogen Del af Befolkningen her i vort Land, som i Øjeblikket kan siges bedst at kunne taale en Skatteforhøjelse, er det som Hovedregel dem, der har deres Indtægt som Renteindtægt. Der kan naturligvis paapeges enkelte Tilfælde, hvor Skat paa Renteindtægt kan komme til at virke lige saa haardt som en almindelig